

V Ljubljani, dne 20. maja 1928.

X leto.

NAŠ GLAS

Glasilo Zveze državnih nameščencev za Slovenijo v Ljubljani.

Uredništvo: Ljubljana, Bohoričeva ulica štev. 12. — Upravništvo: Ljubljana, Vodnikov trg štev. 5/I. — Poštni ček. rač. štev. 11.461.

Vsem včlanjenim strokovnim (stanovskim) organizacijam drž. nameščencev in njih okrožnim skupinam.

Od Glav. Saveza smo 5. t. m. prejeli sledeče pismo z dne 1. t. m.:

»Prema odluci šireg Upravnog Odbora na sednici od 29. januara tek. god. godišnja skupština Glavnog Saveza održće se u Sarajevu 3., 4. i 5. juna ove godine.

1. Na osnovi člena 15. saveznog statuta čast nam je ovim uputiti Vam poziv da za Skupštinu izvolite odrediti Vaše delegate u broju, na koji imate prava prema članu 17. statuta. Broj delegata i njihova imena izvolete dostaviti Glavnem Savezu po mogućnosti najdalje do 25. ov. m.

U narednom broju »Činovničkog Glasnika«, koji će izići najdalje do 25. ov. m., biće saopšteno, u kome lokalnu će se držati skupština i u koji sat će početi. Naknadno ćete, pak, biti obavešteni o povlasticama za vožnju za Vaše delegate, koje budu izdejstvovane u Ministarstvu Saobraćaja.

Dnevni red Skupštine je utvrđen kako sleduje:

1. Otvaranje skupštine i pozdravi.
2. Izveštaj Upravnog Odbora o radu od poslednje Skupštine.
3. Izveštaj Nadzornog Odbora o godišnjem računu 1927 godine.
4. Predlog bužeta za 1928-29 godinu.
5. Referat o sistemu organizacije Glavnog Saveza.
6. Referat o medjunarodnim vezama Glavnog Saveza — predlog za učlanjenje u Medjunarodni Činovnički Savez.
7. Predlozi učlanjenih Saveza i organizacija.
8. Zaključenje Skupštine.

II. Predlozi, koje bi neki od učlanjenih Saveza ili stručnih organizacija imali da iznesu pred Skupštinu treba da budu dostavljeni Glavnem Sekretarijatu u konačnoj redakciji i s motivacijom, najdalje do 20. ov. m.

Izveštaji i referati, koji su stavljeni na dnevni red Skupštine, biće u celoti štampani u narednom broju »Glasnika«. Preporučuje se s toga učlanjenim Savezima i stručnim organizacijama, da blagovremeno odrede govornike po pojedinim pitanjima, kako bi rasprava na Skupštini tekla dovoljno skladno i ekspeditivno.«

Program Zveze za občni zbor Glavnega Saveza v Sarajevu.

Občnega zbora Glavnega Saveza v Sarajevu, v dneh 3. do 5. junija se udeleže ti-le zastopniki naše Zveze: 1. načelnik Milan Paternoster, 2. II. namestnik načelnika Ivan Ilovar, 3. častni član odbora Maks Lille, 4. tajnik Joža Bekš, 5. blagajnik Ignatje Rus in člani odbora dr. Jos. Ferjančič, Lovro Kalašić, dr. Fran Stegenšek, Andrej Skulj, Ivan Dimnik in Fran Mahkovec (Maribor).

Po členu 17 pravil ima pravico do glasovanja 19 naših delegatov, ker šteje Zveza 9340 članov.

Teh enajst delegatov bo s pismenimi, posebnimi pooblastili zastopalo še ostalih 8 delegatov, ki se ne udeleže zборa osebno.

K točki 2. dnevnega reda bo govoril načelnik, g. Paternoster o splošnem položaju aktivnih drž. uslužbencev v Sloveniji in tajnik g. Bekš o odnošajih med Zvezo v Sloveniji in ostalimi pokrajinskimi Zvezami ter Glavnim Savezom.

K točki 5. in 6. bo g. dr. Ferjančič pojasnil naše stališče do sistema organizacije Gl. Saveza in ostalih pokrajinskih Zvez do učlanjenja Gl. Saveza v mednarodno uradniško Zvezzo.

Pri točki 7. bo iznesel g. načelnik nekatere predloge, ki se nanašajo na represalije voditeljev nekih organizacij; o podrobnostih v tem vprašanju se bo oglasil g. Lille.

Nadalje bo govoril tudi g. Lille v imenu »Društva upokojenih državnih nameščencev za Slovenijo«, »Društva orožniških upokojencev« in »Društva upokojencev in upokojenk drž. monopolov«; g. Kalašić za »Sekcijo Saveza finančne kontrole«, a za »Društvo jeftinskih nadzorovalnega osebja« in »Društva cestnih in rečnih nadzornikov« g. Ilovar.

Poleg tega bo govoril g. načelnik Zveze Paternoster tudi o najnovejši uredbi finančnega ministarstva o »spremembah in dopolnitvah zakona o nabavljajnih zadrgah drž. nameščencev itd.«, ki je bila objavljena po pooblastilu čl. 374 finančnega zakona za 1. 1928-29 (Služb. Novine št. 107, XXXV, od 12. t. m.)

Naši delegati se bodo oglašali tudi pri ostalih točkah dnevnega reda, nadalje tudi o vseh vprašanjih, ki jih je Zveza sprožila že s pismom z dne 25. januarja 1928 in ki so se obravnavali na plenarni seji 28. in 29. januarja, pa še vedno niso povoljno rešena.

O poteku občnega zabora bomo podrobno poročali v našem glasili.

Koščan.

Binkoštna poslanica.

Najlepši pomladanski prazniki, binkošti, odeti v živo zelenje in pisano dehteče cvetje, spremljani z milim petjem naših krilatcev, plovejo med nami. Kdo se ne bi zamislil v svojega življenja tek in minevanje, kdo ne bi razglabljal na široko o naši državni zajednici!

A. Zunanja politika. V odločilnih momentih sta vodila našo zunanjo politiko dr. Ninčić in rajni Pašić, zlasti pa prvi. Težišče te politike sta postavila na prijateljstvo in zvezo z Italijo, ki je naš naravni, nepomirljivi neprijatelj. Prišlo je do prijateljskega pakta, ki sta ga gornja državnika l. 1924. posebno podpisala v Rimu. Kako je moglo priti do tega vzliz že takrat znamen laškim aspiracijam na vzhodno Adrijo; zakaj je naša zunanja politika, rectius dr. Ninčić, vztrajal na lojalnem, slepem izvajanju te pogodbe, četudi je Italija navzdlic isti rovarila na vseh straneh proti nam in pripravljala našo popolno izolacijo z namenom, da razbije Jugoslavijo; zakaj smo prav pri vseh pogojih z Lahi — rapaljska pogodba, sanmarineritske konvercije, rimske pakt — sramotno podlegli, vse to bo čisto jasno pojasnila nekoč nepristranska zgodovinska preiskava. Med drugim se namigujejo tudi prav čudne stvari.

Tega dr. Ninčića, ki je drvel čez drn in strn za prefričanimi Talijani, je zagnal s stolčka zunanjega ministra šele prvi tiranski pakt koncem leta 1926. Bil je skrajni čas, kajti sicer bi nam bil ta mož vsilil tudi še

»NAS GLAS« izide vsakega desetega dvajsetega in zadnjega v mesecu.

| | |
|-------------------------------|---------|
| Celoletna naročnina | Din 40- |
| Polletna naročnina | " 20- |
| Četrletna naročnina | " 10- |

Za inozemstvo je dodati poštnino.

— Oglaši po ceniku. —

Petero znakov izobrazbe.

Predsednik Columbia - univerze v New-Yorku, dr. Nicholas Murray Butler, je v nekem predavanju postavil sledečih petero znakov izobrazbe:

1. Prvi znak izobrazbe je pravilnost in točnost v rabi materinščine. Zato je potrebno, da se vsa vzgoja oslanja na materinščino in da čitamo one knjige, ki imajo najlepši in najboljši jezik. Glavno merilo za stopnjo izobrazbe je lahkota, pravilnost in natančnost v rabi materinščine.

2. Drugi znak izobrazbe je vlijedno in plemenito vedenje, s katerim se v obliki navade izraža naše mišljenje in dejanje. V tem oziru ni odločilno vedenje proti enakim ali višjim, ki nam ga narekujejo razni obziri, temveč zanesljivo merilo izobrazbe je vedenje proti nižjim in onim, ki so odvisni od nas.

3. Tretji znak izobrazbe je preudarnost, to je sposobnost in navada razmišljanja o vzrokih dogodkov in o namenih dejanih. Začetek razmišljanja je v vprašanjih kako? in zakaj?, ma katera nam odgovarja filozofija in druge znanosti.

4. Četrti znak izobrazbe je zmožnost razvoja in napredka. Človek mora vedno širiti svoje obzorde, zanimati se za nove, še neznane pojave in svojemu duhu ne prestano dajati impuls za napredek.

5. Peti znak izobrazbe je krepkost in delavnost. — Že Prešeren se je rogal človeku, ki samo za sebe zbira učenost, »od sebe pa ne da najmanje fige«. Pravi izobraženec mora svoje znanje pretvoriti v delovno silo, znanje bodi produktivno in tudi podajanje znanja, poučevanje bodi takšno, da v učencu zbuja produktivnost.

ratifikacijo nettunskih konvencij. Pri vsem tem si upa on še govoriti o zunanjji politiki!

Precejšen preokret v zun. politiki je nastal pod naslednikom dr. Ninčića, pod dr. Marinkovićem. Ta je slovesno v skupščini proklamiral geslo: »Balkan balkanskim narodom« in izposloval podpis prijateljske pogodbe med Jugoslavijo in Francijo. Naš zunanjo-politični položaj se je izdatno izboljšal, vendar še ni ustaljen. Med tem je potekla veljavnost prijateljske pogodbe z Italijo — provizorično podaljšanje velja le do srede tega leta — na drugi strani pa pritisca Italija z vsemi mogočimi sredstvi na nas, da pristanemo na ratifikacijo nettunskih konvercij še prej, predno se hoče milostno pogajati z nami za novo prijateljsko pogodbo.

Dobili, zvesti državljanji se zopet bojimo, da bo šla naša država brez potrebe ponovno v Canosso. Merodajni možje naj bi pri bližajočih se pogajanjih preudarjali tudi tole: Italija nas bolj potrebuje kakor mi njo. Vojne se ni batiti, pa če Italijani še tako grožje in proti nam intrigirajo. To je samo južnjaška poza, da bi iztisnili iz nas, jugoslovenski dobričin, čim več koristi. Ratifikacija nettunskih konvencij v neizpremenjeni obliki pomeni popoln desinteresement na Jadranu, ki je za našo državo pljuča in vrata v širni svet. S sprejemom take pogodbe bi že v naprej prodali Slovenijo, Dalmacijo in Črno goro laškemu imperializmu. Država bi bila ob morje, po katerem je nekdanja Srbija tako hrepela in za katero so padli stotisoč junakov. Kdor tega ne verjame, naj prebere v teh konvencijah tiste famozne dočobe o svobodnem ustanavljanju laških podjetij na našem ozemlju in o svobodnem

Dolžnost vsakega narodnika in člana Zveze je, da podpira tudi, ki oglašajo v našem listu.

naseljevanju laškega delavstva pri nas. Kdor pa se sklicuje na recipročne pravice naših državljanov v Italiji, je ali slepec ali pa v tujih službi. Kajti laški fašizem bi spremenil vsako našo tvornico v Italiji vnaprej v prah in pepel, naše delavce bi pa zapodil s kravimi glavami čez adrijansko lužo. Vsaka nadaljnja okrnitev slovanske vzhodne Adrie bi netila samo nerazpoloženje hrvaškega in slovenskega življa napram vladajočemu plemenu. Italija je moralno osamljena in v vojski, ki bi jo ona izvala, bomo imeli važne zavezničke. Seveda pa si moramo te (Nemce, Ruse) tudi pravčasno zagotoviti, Francuzi pa so že sedaj na naši strani.

In potem še nekaj! Ne bodimo hrabri samo v vojni, ampak bodimo srčni in ponosni tudi v miru. Ves svet že govori in piše, celo vedno zapeti tuji diplomatje si upajo trditi, da nas Italija sistematski ogroža, le naš zunanjji minister, oz. njegov zastopnik, trdita nasprotno. Tako je ta v proračunski debati v marcu na javni skupščinski seji izustil besede: »Ni res, da nas skuša Italija izolirati in da nas ogroža.« Take neresnične besede so velika žalitev naših državljaških čustev in ogrožanje našega prestiža. Ali so mar pakti z Madjarsko, podpiranje makedonskega in črnogorskog komiteta, praktiranje s Turčijo, Grčijo, osvajanje Albanije, zahteva po reviziji trianonske pogodbe in neštete druge laške mahinacije proti nam, prijateljski, sladki cukerčki za nas? Enakih izjav naj ne zagreši nikdar več naš zunanjji minister, kajti naleta diplomatov tudi ni, da trdijo vedoma neresnične stvari. Ne bo ne takoj konec naše države, ako bo pokazal naš zun. minister tudi napram Italiji malo več, četudi umerjenega ponosa.

B. Notranja politika. Na tem polju se je splošno premaknilo nekaj na bolje, vsaj sedanji notr. minister kaže veliko dobre volje. Sicer pa vladajo še stare napake, grehi in zmote. Naj jih nekaj navedemo:

Pred vsem je kvarno za napredok in razvoj naše bogate, a mlade, še neutriene države večni krog in prepir ter rivaliziranje med strankami za moč in oblast. Potrebno bi bilo v prvem razvojnem štadiju in spričo številnih zunanjih naših nasprotnikov, ki skušajo preprečiti izgradnjo naše države, skupno solidarno delo vseh poklicanih političnih strank in slojev, sploh celega naroda. Žalibote je spričo naše mentalitete do tje še daleč, daleč.

O potrebi odprave zarade in korupcije smo govorili že na drugem mestu. Dalje je želeti, da bi bilo v našem političnem in gospodarskem življenu manj pristranosti in več smisla za skupne koristi. Tako spada k političnem jugoslovenskem ABC, da je vezati Beograd z železnicami preko bogatih bosanskih pokrajini s središčem naše Adrie, s Splitom, ki je že zdaj naše največje in najvažnejše trgovsko pristanišče. Ne, plemenka ozkorčnost hoče zgraditi to progo preko črnogorskega Krasa na — Kotor, ki je vendar samo vojna luka. Izgovori na pogodbo z Blairovo skupino, da mora progasti na Kotor, so piškavi, že zato, ker se je pogodba namenoma tako sklenila. Sicer se pa da izpremeniti, ker Amerikanci niso tako trapasti, da bi zametavali večjo rentabilnost proge.

Velika zaslepljenost in nazadnjaštvo vlađa tudi v obravnavanju uradniškega vprašanja. Staro narodno-gospodarsko pravilo je, da vlada v deželi tem večje blagostanje, čim hitrejše denar cirkulira. Hitro cirkulacija pa preprečuje naša finančna politika med drugim s tem, da plačuje učrav milzerno svoje uslužbence, aktivne in upokojene. Zato ostajajo ti dolžni obrtnikom in trgovcem - detailistom, ti zopet grosistom, sled-

ni pa producentom in uvoznikom. In vam nočejo pa nočejo razumeti, da uradništvo res ne je denaria in natura, zlasti kovanega ne, ampak ga dá takoj v promet. Drugi pojav slabih plač je — zarada, ki se zahteva in daje v južnih pokrajinalah. Pri tem pa še misli pri nas ta ali oni državni modrijan, da država s slabimi plačami drž uslužbenec kaj prišedi. Nikakor! Vse provizije in zarade se vkačulirajo v cene državi dobavljenega blaga, enako v narodnem gospodarstvu sploh. Zato pa še ne more biti draginje konec.

Sklepam: Naj bi Sv. Duh o Binkoštih trosil obilo blagoslova, jasnosti in razodjetja nad našimi merodajnimi činitelji, da se začno vsa vprašanja naše drž. in gospodarske politike obravnavati čim prej s stališča bratskega zaupanja, pametnega razumevanja in vzajemne koristi ter slednjic tako, kakor zahteva to naš jugoslovenski ponos.

Kaj se godi!

Pričelo se je, že v štev. 6 »N. Glasa« iz februarja letos in v štev. 12 prejšnjega meseca smo opozarjali na nevarnost; »Na stražo!« smo klicali, a sedaj je povej: »Na obrambo!« V štev. 12 smo razložili principijelno stališče glede stališča stanovskih organizacij do oblasti, sedaj naj sporočimo našim članom samo članek v »Učiteljskem Tovarišu«, kjer se oglaša že prizadeta organizacija. »Učiteljski tovaris« piše:

»Iz Beograda je došla v politični list vest, da sta urednik »Učiteljskega Tovariša« in predsednik stanovske organizacije pov. UJU Ljubljana v disciplinarni preiskavi kot državna uradnika — zaradi tiskovnih zadev.

Neobičajno je že to, da se disciplinske preiskave državnega uradništva napovedujejo v politično strankarskih listih; neobičajno je to, da se v naprej izreka zaključek o sporni zadevi ter se vsiljuje neko mišljenje pred izrekom senata; neobičajno je to, da se za tiskovne zadeve kliče še pred kako oporno točko po tiskovnem procesu državnega uradnika k — disciplinarni obtožbi; neobičajno je to, da se zaradi tiskovnih zadev kliče na odgovor poleg odgovornega urednika tudi — predsednika organizacije!!!

Odgovornost za vse to naj nosijo na svoji vesti oni, ki so tak predlog predložili in utemeljevali! Veliko odgovornost pa so prevzeli tudi oni, ki so dali zadevi še ostrejše lice ter iznesli zadevo v politično strankarske liste.

Funkcionalci organizacije niso govorili v svojem imenu, ampak v imenu članstva, t. j. v imenu vsega učiteljstva in za dobrobit vsega učiteljstva. Zato to ni le zadeva organizacije, temveč je zadeva vsega učiteljstva. Ni niti več samo zadeva učiteljstva, temveč je zadeva vsega državnega uradništva, ker je ogrožena svoboda kritike, svoboda stanovskega tiska in svoboda stanovskih društev, organizacij.

Človek hodi od napora s sklonjeno glavo za svojim težkim in nehvaležnim delom naprej. Kot državni uradnik bi ob skromnih državnih dohodkih že zdavnaj omagal, ako bi se ne zavedal svojih državljaških dolžnosti, katera zavest ga vzdržuje v idealizmu in ljubezni do stroke, stanu, do naroda, države in poklica.

In ko se hoče poslužiti državljaških svoščin, da bi izžgal kar je gnilega, kar je nezdravega v stanu, stroki, narodu in državi, ga udarijo iz hrbta najnižji, ki so često gnilobe sokrivi...

In prav je včasih tako! Tedaj si človek da šele časa, tedaj se šele izravna pokoncu, dvigne glavo kvišku in pogleda okrog sebe: Ali je res tak zločinec, kakor so ga naslikali?

V človeku se vzbudi zavest in ponos, ker iz obilice dela, kateremu služi, vidi, da je očiščen očitkov — pred svojo vestjo...

Kaj so naši grehi?

Ali so naši grehi to, ker smo hoteli tudi po svoji iniciativi izvesti, da bi se spoštovalo odredbe gospoda ministra prosvete ter čl. 93. uradniškega zakona in bi učiteljstvo hodilo zaradi reda, ki si ga želimo v upravi vsi, vedno korektno po službeni poti?

Ali so naši grehi to, ker smo hoteli izvajati dogovor predstavnikov naše organizacije z gospodom ministrom dr. Korošcem, da se bodo vse zadeve urejale s prosvetnimi oddelki, do katerih edino naj se obrača učiteljstvo; on pa bode svoje gospode poslance napotil, da ne bodo v personalno-beneficijalnih vprašanjih za nikogar intervenirali v Beogradu in s tem odpirali strankarskih vrat na škodo vsega učiteljstva?

Ali so naši grehi to, ker smo obsodili izračubo zaupanega mesta v ministrstvu pri lastnem tovarišu v prilog svojemu bratu proti stvarnim potrebam in proti utemeljitvam in predlogom prosvetnega oddelka?

Ali so naši grehi to, ker se trudimo za dvig službene in stanovske morale državnega uradništva in moramo, če hočemo biti objektivni in pošteni, nastopati celo proti lastnim članom? Koliko bolj smo potem upravičeni nastopati, če treba, profi postopanju tovarišev in odločujočih faktorjev na vodilnejših mestih, če gre za občne interese stroke in stanu!

Ali so to naši grehi, če delujemo za ublažitev strankarskih strasti, za stanovske strupljivosti, za depolitizacijo državnega uradništva in zahtevamo, da naj se tudi političnemu nasprotniku dokaze službena potreba ali nekorektnost, če se ga odstranja s kakega mesta proti njegovi volji?

Ali so to naši grehi, da smo postavili organizacijo v službo šolsko-upravnih zadev; da tudi s privatno iniciativo podpiramo prospeh in dvig svoje stroke; da publiciramo v svojem privatem tisku odloke v korist šole, da se celo šolska oblast sklicuje na članke našega tiska, s katerimi podpiramo njen stremljenja?

Ali so to naši grehi, da smo se postavili tudi s svojo privatno iniciativo v službo šolsko reformnega dela pri nas; v službo organizacije nadaljevalnega šolstva; v službo gospodinjskega šolstva; v službo nadaljnje izobraževalnega dela učiteljstva samega; v službo mladinske literature, »Mladinske Matice« in v službo drugih velikih dej — v edino korist svoje stroke, naroda in države?

Ali so to naši grehi, da nismo zgotov kruhoborce, ampak še vedno idealisti in še veliki idealisti, ki nas ni še klonil najtrši gospodarski boj za obstanek, ki se mu s svojimi zadnjimi silami še vedno upiram — ter se posvečamo tudi izvenslužbenim idealom, v prid narodu in državi?«

O korakih, ki jih je sklenila Zveza drž. načelnencev za obrambo predstavnikov učiteljske organizacije, prihodnjic.

Za izplačilo razlik.

Naša »Zveza« je poslala 3. maja 1928. Glavnemu Savezu v Beograd nastopno pismo:

Kao u prošloj budgetskoj 1927-28 godini pod partijom 56 glava X, onako isto i pod partijom 62 tekucih drž. budgetskega rashoda predvidjen je za isplatu razlike prinadležnosti svih državnih činovnika i službenika gradjanskog reda za vreme od 1. oktobra 1923 do 1. maja 1924. god. vanredni kredit od Din 10 milijuna.

Poznato nam je iz pouzdanih zvaničnih krugova, da je država do sada izmirila ovu obvezu samo prema državnim služiteljima i onim državnim činovnicima, koji su bili u 1915. godini sa službom u Južnoj Srbiji.

Pa čak i svi služitelji (n. pr. u struci ministarstva pošte i telegrafa) — kao što se nas izveštava — nisu primili ove razlike, dok međutim prema vestima u novinama nije se ovako postupilo sa činovnicima najviših zvaničnih, kojima su se razlike tobože već odavno isplatile. —

Bez sumnje, dosta će proći još godina, preno što će obezbedjen biti poslednji činovnik prve kategorije, ako bi se dosadašnji način isplaćivanja tih obaveza produžio u granicama svakogodišnjeg kredita od Din 10,000,000.

Držimo, da bi se uzbudjenje u redovima državnih činovnika u izdašnoj mjeri uklonilo i izvesno osećanje prema državi ublažilo, ako bi država već jednom pristupila **potpunoj i konačnoj likvidaciji pomenutog duga.**

Mišljenja smo, da bi država ne mogla bolje da prostavlji jubilej desetgodišnjice našeg Ujedinjenja, nego da već u tekućoj godini državnim činovnicima isplati svoj časni dug.

Na kakav način će joj to zbog nedovoljnog budgetskega pokrića uspeti, zaista ne znamo, ali svakako jedan bi bio izlaz taj, da bi se u tu svrhu upotrebljio izvesan deo novog investicionog spoljnog zajma, što ga vlasta baš sada uzamliće. Presedan za ovakvo rešenje toga značajnog pitanja učinjen je već analognom pustupkom pri drugoj transi dolarskog investicionog zajma, koji je donekle poslužio za povećanje nedovoljnog kredita za izmirenje državnih obaveza iz ranijih godina u budgetskoj 1927.-28. godini.

S toga nam je čast umoliti Upravu toga Saveza, da preduzme na nadležnim mestima u cilju isplate razlike svim državnim službenicima već u tekućoj godini na način, koji drži najzgodnijim, celishodne mere te nas, da bismo mogli informisati naše članove, o preduzetim koracima izvesti.

Za upokojence.

(Nadaljevanje in konec.)

Stoječ na istom stajalištu, koje je gore ovo društvo izložilo, uputio je Glavni Savez Državnih Činovnika i Službenika gospodinu Ministru Pravde slijedeće predloge, sa molbom da se kod revizije Zakona o Činovnicima uvaže:

I. Pre svega, projektom nisu obuhvaćeni ni u koliko dosadani penzioneri, među kojima ih ima dosta, kojima bi bilo potrebno omogućiti vraćanje u službu. To iziskuju i finansijski interesi države, jer će se na taj način državna kasa osloboditi izdatka na penzije za ove penzionere, koji se u većini mogu još vrlo korisno upotrebiti u službi, u kojoj su i ranije bili. Oni bi došli na mesto onih službenika i naročito dnevničara, koji nemaju propisane kvalifikacije i ostalih zakonskih uslova za službu. Stoga Glavni Savez predlaže i zahtjeva, da se putem iste Uredbe ozakoni sledeća odredba:

«Sa licima, koja su penzionisana pre obnarodovanja ovog zakona postupić će ovako:

Oni, koji su penzionisani pre 1. avgusta 1914. godine, ili koji su penzionisani po navršenju 20. godine efektivne službe ili koji su u času obnarodovanja ovog zakona već navršili 60 godina života, preveče se na penzijske prinadležnosti po ovom zakonu bez revizije, prema godinama službe i prema položajima, sa kojih su penzionisani.

II. Oni, koji su penzionisani posle 1. avgusta 1914. ili koji su u času penzionisanja imali manje od 20 godina efektivne službe, ili koji su u času obnarodovanja ovog zakona imali manje od 60 godina života, imaju se podvreći reviziji u pogledu njihove sposobnosti za službu.

Reviziju će vršiti državna lekarska komisija onog nadleštva, čijem resoru pripadaju. Onaj, za koga komisija nađe, da je duševno ili telesno nesposoban za službu, preveče se na penzijske prinadležnosti po ovom zakonu, prema godinama službe i prema položaju, sa koga je penzionisan.

Oni, koji se nađu sposobni, pozvće se u roku od šest meseci od komisijskog pregleda na službu, koja odgovara njihovom položaju, u koliko bude praznih mesta. Ko se ne bi odazvao pozivu na službu ne prevodi se na penziju po ovom zakonu. Oni, koji se odazvou, pa u nedostaku praznih mesta ne dobiju službu, a tako i oni, kojima iz istog razloga nije ni upućen poziv u zakonskom roku, prevode se po ovom zakonu, prema godinama službe i prema položaju, sa koga su penzionisani. U daljem roku od pet godina, kako se budu

mesta upražnavala, pozvće se i oni, kojima nije poziv upućen, pa ako se ne odazovu, vratiće se od dana, kad im je stigao poziv, na staru penziju osim, ako ne budu već navršili 60 godina života, odnosno ne budu opet postali nesposobni za službu, što se ima dokazati na način propisan ovim zakonom. Posle roka od pet godina nema više revizije.

U isto vreme predlaže se ozakonjenje odredbe koja glasi: «Porodicama državnih službenika građanskog i vojnog reda i kojima je penzija proračunata pre obnarodovanja zakona od 31. jula 1923. godine, povećavaju se penzije za 200% sa pravom dodataka na skupocu po zakonu o tim dodacima, koji će se regulisati prema dodacima aktivnih činovnika, a važiće i za nove porodične penzije.»

III. Povodom ove dve odredbe napominje se, da su one bile unete u projekt sadanjeg zakona kao članovi 239. i 240. i kao takve bile su primljene i u Zakonodavnom Odboru Narodne Skupštine, pa su iz projekta eliminisane u poslednjem momentu, pred samo izglasavanje zakona u plenumu. One međutim odgovaraju jednoj neosporenoj potrebi, jer se kroz njih izražava delomično olakšanje finansijskog tereta državnog time, što će se zmanjiti izdaci na penzije, a delomično socijalna pravda, koja iziskuje, da se starim penzionerima, među kojima ih ima, koji su se za slobodu i veličinu otadžbine borili još 1876. godine, a takođe i penzionerskim porodicama za koliko toliko poboljša današnji neizdržljivi materijalni položaj.

Potpisano Društvo b. h. Umirovljenika solidariše se potpuno sa gornjim predlozima Glavnog Saveza, no smatrajuće da je potrebno, da se radi otvorenja formalne mogućnosti za ozakonjenje tih predloga, stavi izvan krijeosti na početku ove predstavke spomenuto ograničenje zadnjeg stavta tačke 2., člana 326., Finansijskog Zakona za 1927/28. godinu, moli i prelaže, da se u Finansijskom Zakonu za iduću budžetsku periodu 1928/29. ozakoni i slijedeća odredba:

«Zadnji stav tačke 2., člana 236., Finansijskog Zakona za 1927/1928 godinu stavlja se izvan krijeosti.»

Potpuno uvjereni, da će ova naša predstavka kod svih faktora nači onu susretnjivost, koju ona obzirom na njenu svestranu opravdanost u punoj mjeri zaslужuje, nadamo se i pouzdanjem očekujemo, da će naši zahtjevi biti uvaženi.

Občni zbor

Hranilnega in posojilnega konzorcija v Ljubljani.

Letošnji redni letni občni zbor tega, za vse državne nameščence važnega konzorcija, se je vršil 25. aprila 1928 v Ljubljanskem dvoru. Poset je bil zadovoljiv. Iz poteka občnega zborna sporočamo najvažnejše točke.

Gosp. konzocijalni ravnatelji Ivan Rostan poda na podlagi letnega zaključka izčrpno in stvarno poročilo o poslovanju zadruge v pretečenem upravnem letu, ki izkazuje zopet znaten napredok. Med drugim poroča, da je število članov narastlo od 632 na 812. Rezervni zaklad se je zvišal od 65.000 Din na 100.000 Din, torej kar za 35.000 Din več, od katerega delni znesek per Din 7500 se je investiral v 6% stanovanisko oblikovališko posojilo mestne občine Ljubljanske. Znatno se je ojačil Ivana Rostana dobrovorni sklad, iz katerega je upravni odbor razpisal za tekoče leto 20 ustanov po 300 Din za najbednejše vdove in sirote po državnih nameščencih. Od teh ustanov se podeli tudi nekaj preostalim po vojnih borcev, ki so padli v boju za naše osvobojenje.

Cistega dobička izkazuje bilanca Din 5961.50.

Predlaže, da se celi znesek pripše propagandnemu skladu.

H koncu poročila se podrobneje dotakne bilančne postavke pretečenega poslovnega leta v tekočem računu Din 22.483, v kateri je zapovedena kupnja zemljišča št. 261 k. o. Kapucinsko predmestje v Ljubljani (Gajeva ulica), parcela št. 136-15, v izmeri 568 m². To zemljišče je zadruga kupila od mestne občine Ljubljanske s pogojem, da do leta 1930. zgradi na njem »Uradniški dom«, tronadstropno palačo. Po preteklu te dobe, ako se dom ne postavi, ima pravico mestna občina zahtevati, da se ji ta svet povrne proti vračilu kupnine po današnji valuti. Tudi konzorcij se zažeže, da bo odstopil, v slučaju, da ne bo sam zidal, brez škode in koristi pravočasno to zemljišče ali »Zvezni državnih nameščencev« v Ljubljani ali kakti drugi Zvezni organizaciji ali zadrugamajnimi nameščencev, ki že obstoje, ali pa, ki se z namenom zgraditve doma šele ustanovi. Poroča nadalje o že storjenem delu v tej smeri in obljublja, da se k temu v zadnji točki dnevnega reda še povrne.

Poročilo, kakor tudi predlog o porabi čistega dobička se soglasno odobri.

Poročevalci g. Magolič Šrečko poroča, da je upravni odbor v skupni seji soglasno z nadzorstvom vsestransko in vestno premotril gospodarski položaj konzorcija v tekočem poslovnom letu in ugotovil potrebščine za poslovno leto 1928 v iznosu Din 161.350, ki se bodo krile s predvidenimi dohodki Din 169.300. — Čisti dobiček 7950 dinarjev.

Eventualni presežek čistega dobička se ob koncu leta pripše rezervnemu zakladu in skladu za zgradbo Uradniškega doma, to pa pod pogojem, ako bo konzorcij v upravi »Uradniškega doma« primerno zastopan.

V smislu čl. 31 zadružnih pravil se na predlog Franca Širca določi najvišje število deležev, ki jih po členu 10. pravil sme ali mora vplačati zadružnik — kakor doslej, t. j. eno desetino naprošenega kredita. Deleži naj se obrestujejo tudi kot v prejšnjem letu, t. j. po 3 od sto — za vse polno vplačane deleže in do dne, ko zavadejo v izplačilo.

Za sprejetanje posojil in hranilnih vlog, za pomnožitev prometa se ne stavijo meje; glede najvišjega zneska, do katerega se smejo dovoljevati posojila posameznim zadružnikom, se določi znesek netto 10.000 Din. V posebnih ozira vrednih slučajih in pod posebno dobrim jamstvom sme upravni odbor s pristankom nadzorstva dovoljevati tudi večje kredite do 15.000 Din netto.

Obrestna mera je pretečeno leto znašala za posojila članom polletno 9 od sto. Predlaga, da ostani obrestna mera tudi še za letos po 9%. Manipulacijske pristojbine (upravni stroški) pri vplačilu posojil 1 in pol od sto pri odplačilu 1%.

(Dalje prih.)

Vestnik.

Popravi! V oglasu »Zvezze« za občni zbor »Gl. Saveza« v Sarajevu je tiskovna pomota glede števila delegatov, ki imajo pravico do glasovanja; Zvezda ima namreč pravico do 19 in ne samo do deset delegatov, kar odgovarja razmerju članstva. (Od 9340 članov za vsakih 500 članov 1 delegat.)

Na občnem zboru Društva zemljoknjižnih uradnikov in izprashanih aspirantov v Ljubljani je bil izvoljen sledeči odbor: predsednikom g. Fran Petrovič; podpredsednikom g. Fran Podboj; tajnikom g. Fran Kustrin; blagajnikom g. Jože Miklič; odbornikom gg.: Rajko Stoječ, Drago Grabnar, Janko Gostič, Mijo Tavzes, Jože Rainer; namestnikom odbornikov gg.: Anton Spende, Viktorin Stegnar, Ivan Vakselj, gdčna. Angela Lapajnerjeva; revizorjem gg.: Joško Čampa in Josip Škerlavaj namestnikom revizorjev gg.: Joško Žihrl in Stanko Rozman, vsi v Ljubljani. V strokovnem svetu Zvezde pa ostaneta še nadalje tov. gg. Janko Gostič in Joško Žihrl, oba v Ljubljani, in sicer prvi kot član, drugi pa kot njegov namestnik.

Za »Dom državnih nameščencev« je občni zbor za tekoče leto votiral 1000 Din.

Glavni Savez nabavljalnih zadrug ima svoj redni letni občni zbor dne 3. junija v Sarajevu, kjer se bo vršil, kakor smo javili že v prejšnji stev. »N. Glasa«, tudi občni zbor našega »Saveza«.

Znanci, črtice so izšle. Naroča se pri uredništvu lista. Cena s poštnino 22 Din, sicer 20 Din. Knjiga ima na 112 straneh 17 daljših in krajsih novelet. Dotični gospodje, ki so bili vprašani za naročilo, naj izvolijo v kratkem odgovoriti, če že niso.

Domači prijatelj, družinska revija za mesec april 1928 je izšla. Cena mesečnika je letno 30 Din. Mesečnik ima zelo pestro vsebino. Naroča se v Ljubljani, Aleksandrova c. št. 7.

Pod lipa, poljudna znanstvena in politična revija je izšla kot št. 4 za mesec april 1928. Naroča se v Ljubljani, Aleksandrova c. 5. Cena revije je 46 Din za celo leto.

Zdravje, zdravstveno-poučni list št. 4 je izšel. Naročna cena za leto 30 Din. Naročite ta list, ki je potreben prav v vsaki družini. Uprava pri Higijenskem zavodu, Zaloška cesta.

Cenejše kot pri razprodajah
se dobri vsakovrstno manufakturno blago pri
J. TRPIN, Maribor
Glavni trg štev. 17.

C. J. Hamann,
Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest novorojenčkov, perja in modnih potrebščin.

Predtiskarija modernih ročnih del.

Fran Iglič

krojaški atelje
LJUBLJANA, Kolodvorska ul. 28

Izdeluje se za dame in gospode po najnovejših krojih. —
Lastna zaloga modnega blaga. — Uradnikom znaten popust
ali na obroke.

Ivan Jelačin. Ljubljana

Uvoz kolonialne in špecerijske robe.

Tvrda ustanovljena leta 1888.

Solidna in točna postrežba.

PARNA PEKARNA

JEAN SCHREY NASL.

JAKOB KAVČIČ

*

VEČKRAT NA DAN SVEŽE PRIZNANO
NAJBOLJŠE VSAKOVRSTNO PECIVO.

NABAVE za POMLAD

BREZ DENARJA!

NA MESECNE OBROKE!

Ako nimate trenotno denarja, želite si pa le kaj nabaviti, obrnite se na podpisano organizacijo ljubljanskih trgovcev, ki Vam bude omogočila, da kupite to, kar želite

poljubno skoraj v vseh ljubljanskih trgovinah

Na ta način si lahko izberete prvo vrstno blago in sicer: obleko, manufakturo, modno blago, krzno, čevlje, dežnike, perilo, pohištvo, kuhinjsko opremo in železnino, steklo in porcelan, volno, nogavice, kolesa, papir in pisar, potrebščine, pisalne in šivalne stroje, radio, fotografiske aparate itd. in kar je glavno, brez vsakega povika pri cenah.

Plačate pa pri zadruži s položnicami v mesečnih obrokih, ki ste jih sami z zadružo dogovorili.

Izrecno povdarnamo, da zadruža ne prodaja ničesar, ona Vam le hitro in diskretno dovoli potreben kredit, na podlagi katerega lahko kupujete pri trgovcih, ki so članji zadruge.

Ako se hočete poslužiti tega novega sistema, zahtevajte takoj od zadruge potrebna pojasnila in prospekt.

Kreditna zadruža detašnih trgovcev v Ljubljani

Selenburgova ulica 7, I. nadstropje.

KUPI TAKOJ! PLACAJ POZNEJE!

Ustanovljena l. 1889
Telefon štev. 2.016

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

(GRADSKA ŠTEDIONICA)

LJUBLJANA
Prešernova ulica

Ustanovljena l. 1889
Poštni ček 10.533

Stanje vloženega denarja
nad 300 milijonov dinarjev.

Stanje vloženega denarja
nad 1.200 milijonov kron.

sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najviše mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.



Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar tu popolnoma varen.